

12 Νοεμβρίου 2020

ΚΛΕΙΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ & ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Μετά από μόλις ενάμιση μήνα λειτουργίας "με ασφάλεια" τα γυμνάσια και τα λύκεια έκλεισαν για τρεις εβδομάδες και βλέπουμε.... Έτσι, την ώρα που οι μικροί μαθητές πηγαίνουν στο σχολείο με τη βεβαίωση στην τσάντα πως δεν κυκλοφορούν άσκοπα, για τους μεγαλύτερους ξεκίνησε πάλι η τηλεκπαίδευση - υποχρεωτική αυτή τη φορά - με εμάς τους γονείς να αναρωτιόμαστε τι άλλαξε εδώ και επτά μήνες που επιβάλλει αυτήν την υποχρεωτικότητα, ώστε ο μαθητής που δεν θα είναι διαδικτυακά παρών να παίρνει απουσία. Εξασφαλίσαμε όλοι τις κατάλληλες συνδέσεις; Μας δόθηκε ο απαραίτητος εξοπλισμός; Αυξήθηκε το εισόδημά μας για να τον αποκτήσουμε ή βρέθηκε ξαφνικά χώρος στα σπίτια μας για να παρακολουθούν δυο παιδιά ταυτόχρονα διαφορετικά μαθήματα και για να εργαζόμαστε σε πολλές περιπτώσεις κι εμείς διαδικτυακά;

Η πραγματικότητα έχει αργές συνδέσεις, φορτωμένες γραμμές, σπίτια χωρίς σύνδεση, κινητά και συσκευές που δεν κατεβάζουν την εφαρμογή, υπολογιστές χωρίς ηχεία, υπολογιστές σε κοινόχρηστους χώρους, δυο και παραπάνω παιδιά που μοιράζονται την ίδια συσκευή στο ίδιο χώρο, γονείς με τηλεργασία...

Η ύλη προχωρά, οι απουσίες μπαίνουν, οι εργασίες βαθμολογούνται, ενώ κάποια στιγμή θα έρθουν και τα διαγωνίσματα που θα συμπεριλαμβάνουν όσα έχουν διδαχθεί τα παιδιά μας εξ αποστάσεως, τα πιο πολλά μέσα από μια οθόνη κινητού και κάποια άλλα από το ακουστικό ενός σταθερού τηλεφώνου.

Και σαν να μην έφταναν αυτά, περσινά κενά που μόλις - και εάν - πρόλαβαν να καλυφθούν, εξετάσεις στο τέλος της σχολικής χρονιάς, πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα και τράπεζα θεμάτων για την πρώτη λυκείου με θέματα άγνωστα ακόμα, με εμάς τους γονείς να γνωρίζουμε καλύτερα από τον καθένα πως αν αυτή η ύλη θεωρηθεί διδαχθείσα και απαιτητή θα προσφύγουμε πάλι σε φροντιστηριακά και ιδιαίτερα μαθήματα για να μπορέσουν τα παιδιά μας να καλύψουν τα κενά και να ανταποκριθούν. Και στο τέλος, αυτό που θα αξιολογηθεί είναι ο βαθμός της δυνατότητας που είχε κάθε οικογένεια να παράσχει στα παιδιά της τα απαραίτητα και αναγκαία για να παρακολουθούν απερίσπαστα και αδιάλειπτα όλα τα διαδικτυακά μαθήματα, αυτό που δυστυχώς πάντα αξιολογείται και δεν είναι άλλο από το πόσο βαθιά μπορούμε να βάζουμε το χέρι μας στην τσέπη... Όσο για τον δανεισμό εξοπλισμού από το σχολείο βάσει κοινωνικών κριτηρίων, αλήθεια, από πού προκύπτει πως το δημόσιο σχολείο έχει το δικαίωμα να ζητά υπεύθυνες δηλώσεις ντροπής για την οικονομική και οικογενειακή μας κατάσταση για να διαθέσει σε ορισμένους, κατά την κρίση των διευθυντών και των καθηγητών, αυτό στο οποίο υποχρεώνει όλους ανεξαιρέτως τους μαθητές;

Υποχρεωτική είναι η φοίτηση στο σχολείο. Όταν αυτό κλείνει με απόφαση της κυβέρνησης δεν νοούνται απουσίες ή παρουσίες σε υποκατάστατα μαθήματος. Δεν μπορεί να θεωρηθεί μια ύλη διδαχθείσα όταν παρέχεται με τη χρήση μέσων που δεν έχουν εκ των προτέρων εξασφαλιστεί για όλους, δεν μπορεί να είναι απαιτητή η επτάωρη προσήλωση των παιδιών σε μία οθόνη με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την υγεία τους ούτε αυτό που τελικά βλέπουμε και ζούμε στα σπίτια μας να ισοδυναμεί με το μάθημα στην τάξη.

Βλέπουμε θετικά όποια προσπάθεια γίνεται για να κρατήσουν επαφή τα παιδιά μας με τα μαθήματα και το σχολικό περιβάλλον κι επικροτούμε κάθε σύγχρονο μέσο που προστίθεται επικουρικά στην εκπαιδευτική διαδικασία. Σε καμία περίπτωση όμως, τα παραπάνω δεν μπορούν να έχουν υποχρεωτικό χαρακτήρα και να εξισώνονται με το μάθημα μέσα στη σχολική αίθουσα.

Εμείς οι γονείς, θέλουμε τα σχολεία των παιδιών μας ανοιχτά, θέλουμε ισότιμη πρόσβαση στα μαθήματα και στη γνώση. Θέλουμε να εξασφαλίσουν οι συναρμόδιοι όλες τις προϋποθέσεις για να μπορούν να λειτουργούν με ασφάλεια:

- επάρκεια αιθουσών και ολιγομελή τμήματα,
 - επάρκεια εκπαιδευτικών,
 - επάρκεια σχολικών καθαριστριών και φυλάκων,
 - δωρεάν τεστ covid για όλους
- και μέχρι τότε:

- αναπροσαρμογή της διδακτέας ύλης για όλες τις τάξεις,
- κατάργηση της τράπεζας θεμάτων για την πρώτη λυκείου,
- μείωση της ύλης για τα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα

Για την ώρα, την υποχρεωτική παρουσία την απαιτούμε από εκείνους που την οφείλουν, από εκείνους που διαχρονικά και συστηματικά απέχουν από την καθημερινή σχολική πραγματικότητα και από τις ουσιαστικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης και του σύγχρονου δημόσιου σχολείου.

Το ΔΣ